

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Æstiva - A Dominica SS. Trinitatis, ad Dominicam decimamquintam
post Pentecosten

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 6. De filia principis Iairi resuscitata. Quam Christo debet anima
subjectionem, debetia in corpore reddere, ac extra corpus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44226

FERIA SEXTA. DE FILIA PRINCIPIS IAIRI RESSUSCITATA.

*Puella surge; & reversus est spiritus eius, & surrexit
continuo. Lucæ 8.*

VERITAS PRACTICA.

Quam Christo debet anima subjectionem,
debet ita in corpore reddere, ac
extra corpus.

RATIO EST, Quia quod aquè debet omnia Chri-
sto, debet hoc aquè Christo reddere, quocumque in
statu sit.

Sed aquè debet Christo subjectionem, dum hic vi-
vit in corpore ac dum est extra corpus.

Ergo hanc ita debet in corpore, ac extra corpus,
subjectionem Christo reddere, Quod coridè est
valde rarum.

I. PUNCTUM.

Matth. 9.
Marci 5.

ANTEQUAM sanaret Dominus mulie-
rem illam de qua in præcedenti medita-
tione actum est, venerat quidam princeps
Synagogæ, Jairus nomine, ipsum roga-
turus pro filia duodenni quæ in extremis erat;
cùmque annuisset Dominus atque in ipso itinere
hæmorrhoidiam curasset; ecce è domesticis Jairi
quidam accurrens dicit ei, *Quia mortua est filia tua
noli vexare illum.* IESVS autem audito hoc verbo,
respondit patri puella, noli timere, crado tantum &
salva eris. Et cùm venisset domum, non permisit
intrare secum quemquam, nisi Petrum & Iacobum
& Ioannem, & Patræ & Matrem puella. Flebāt
autem omnes & plangebant illam; at ille dixit, no-
lite flere, non est mortua puella, sed dormit. Et deri-
debant eum scientes quod mortua esset. Ipse autem
tenens manum ejus, clamavit dicens: *Puella surge,
Et reversus est spiritus eius & surrexit continuo.*

Luc. 8.

Hæc S. Lucas, quæ singula possent fructuose
considerari, sed postrema præcipue verba, quæ
promptissimam animæ in suum corpus revocatæ
obedientiam exhibent. Hoc enim mirum & con-
sideratione dignissimum quod cùm animæ separa-
tæ à corporibus quocumque in loco & statu à
Christo Iudice omnium, constituantur, sic ob-
sequentes sunt, ut non nisi ejus nutu moveantur;

& tamen illæ ipsæ animæ dum conjunctæ sunt
suis corporibus, ita ipsi Christo repugnantes
sunt ut vix illi obsequantur. Quot enim sunt vi-
tia aut peccata cujuslibet hominis; tot sunt re-
pugnantis Christo animæ motus. Quod cùm sit
valde inordinatum, contra statuitur hac utilissi-
ma & maxime practica veritate, *Quod quam
Christo debet anima subjectionem, debet ita in cor-
pore reddere ac extra corpus.*

Ratio est tam facilis & evidens ut vix aliis no-
toribus terminis declarari possit. Quid enim no-
tius & manifestius quàm si plura diversi generis
cupiam ex æquo debeas, sic etiam ex æquo te-
nearis omnia reddere quantum in tua situm erit
potestate? Cur enim unum reddas & non aliud,
cùm istud aliud perinde debeas ac illud unum? Si
cota ratio est cur illud reddas quia debes; cur non
aliud similiter reddas, cùm hæc eadem in ista ratio
quia debes? *Reddite omnibus debita,* inquit Apo-
stolus, *Cui tributum, tributum; cui velligal, ve-* Rom. 13.
ligal; cui timorem, timorem: cui honorem, hono-
rem. Nec dicas te tam multa Christo debere ut
his omnibus exolvendis par nunquã futurus sis;
nam quæ potes saltem debes exolvere, & nihil à
te exigitur, quod non possis cum gratia. *Vnicuique* 1. Cor. 3.
sicut Dominus dedit.

II. PUNCTUM.

SED aquè anima debet Christo subjectionem
& obedientiam dum hic vivit in corpore, ac
dum est extra corpus.

Cur enim debet extra corpus nisi quia Domi-
nus est, nisi quia Redemptor est, nisi quia Iudex
est, aut quidquid tandem dicas quo anima exuta
corpore obligetur se Christo subicere; nonne
hoc totum dici potest & debet quando est induta
suum mortale corpus? Nonne tùm æquè Chri-
stus est ejus Dominus, ejus Redemptor, ejusque
Iudex? Nonne idcirco expresse dictum ab Apo-
stolo, *Quod nemo nostrum sibi vivit, & nemo sibi* Rom. 14.
*moritur: si ve enim vivimus, Domino vivimus:
si ve morimur, Domino morimur:* Unde & conclu-
dit

D d z

dit, *Sive ergo vivimus, sive morimur, Domini sumus*. Quasi aperte diceret, sicut perinde Domini sumus sive vivimus, sive morimur; sic perinde debemus illi tanquam Domino nostram subjectionem & obedientiam, dum vivimus, atque dum mortui sumus. Quod & confirmat sic consequenter pergens: *In hoc enim Christus mortuus est & resurrexit, ut & mortuorum & vivorum dominetur*. Id est, hoc ex a quo promeruit Christus ut omnium pariter dominetur sive illi sint viventes, sive mortui: nec minus illi debent qui vivunt quam qui mortui sunt. Sic & 3. Joannes, *Omnem inquit, creaturam qua in celo est, & super terram, & sub terra, & qua sunt in mari, & qua in eo omnes audi vi dicentes: Sedens in throno, & Agno, benedictio & honor & gloria, & potestas in secula seculorum*. Nempe agnoscunt omnes tam viventes quam mortui se debere honorem & obsequium Deo ac Domino suo Christo. Audere sine tu id negare debitum?

Apor. 5.

Pf. 61.

Exod. 10.

III. PUNCTUM.

QUA Migitur Christo debes anima subjectionem, debet ita in corpore reddere, atque extra corpus: Nā debet æque reddere quod æque debet: æque autem hanc subjectionē debet dum est in corpore, & non illam igitur æque reddat? Nonne Deo subjecta erit anima mea, nam & ipse Deus, salutaris meus, susceptorem meum. *VSQUEVO non vis subire mihi?* An quia dum est in corpore anima, libertatem habet resistendi Christo, quam

non habet dum est extra corpus? Itane verò libera est anima ut libertate abutatur? Nunquamne se Christo nisi coacta, aut ex necessitate subiciet? Nunquamne libere, nunquamne volens lubenter Christo se suo totam tradet? Quando nam verò sic libere lubenterque se dabit nisi dum vivit in corpore, nisi dum sua ponitur libertate? Tantū ergo abest ut quia modò libera est anima, modò non se debet subicere, quin potius quia modò libera est, modò id debet, ut, quod est in subiectione pretiosius, nempe libertas, non subtrahatur, siatque subiectio libera, voluntaria, læta & accepta, *Non extrisistis aut ex necessitate: hilarem enim datorem diligit Deus.*

2. Cor. 9.

Luc. 19.

Pf. 62.

Alioquin certe expavendum illud Christi decretum: *Veruntamen inimicos meos illos qui noluerunt me regnare super se, adducite huc, & interficite ante me*. De solis viventibus loquitur, nā nullus mortuorum illi repugnat. Sic autē propterea de viventibus loquitur quia noluerunt, quia libertate abusi sunt, quia cum possent obedire vel resistere, maluerunt resistere quam obedire. Quod autem de his loquitur, tremendum planè est, nempe ut in sua rebellionē moriantur, non respiciant, non convertantur, sed sicut in Christo non vixerunt, ita nec in illo moriantur, O deplorandum vitæ & mortis statum! *Veruntamen Deo subjecta esto anima mea, quoniam ab ipso patientia mea*. Si quid propterea patiendum est ut te illi subicias, dabit tibi quod possis.

Vide in 2. parte, Fer. 3. Hebdom. Quinquagesima. In 4. parte, Sabbato Hebdom. 15.

S A B B A T O.

DE DVOBVS COECIS A CHRISTO DOMINO ILLUMINATIS

Secuti sunt eum duo cæci clamantes. Matth. 9.

VERITAS PRACTICA.

I. PUNCTUM.

QUA magis est oculata concupiscentia, magis est cæca.

RATIO EST, Quia qua magis est oculata concupiscentia, magis se melius videt & sequitur qua sunt corrupti mundi & depravata nature. Sed salu concupiscentia magis est cæca, ut qua minus videat qua sunt gratia & rationū. Ergo qua magis est oculata concupiscentia, magis est cæca; proinde illi est magis precipiendum.

TRANSEVNTĒ inde IESV secuti sunt eum duo cæci clamantes & dicentes, *miserere nostri, fili David. Cum autē venisset domum accesserunt ad eum cæci. Et dicit eis iesus creditis quia hoc possum facere vobis? Dicunt ei, utique Domine. Tunc tetigit oculos eorum, dicens, secundum fidem vestram fiat vobis. Et aperti sunt oculi eorum & comminatus est illu Iesus, dicens, videte ne quis sciat. Illi autē exeuntes diffama verunt eum in tota terra illa. Id est divulgaverunt, quia non erat preceptum.*